

13/2/44

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΘΟΥΣΑ "ΠΑΛΛΑΣ,"

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1944, ΩΡΑ 10.30 Π. Μ.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗ ΣΥΜΠΡΑΞΕΙ

ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

HECTOR BERLIOZ

"ΡΕΚΒΙΕΜ"

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

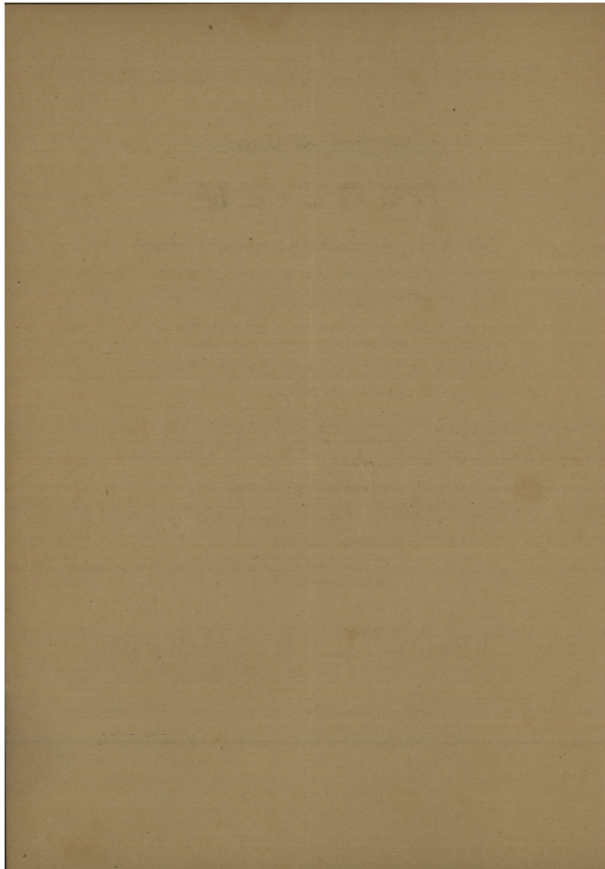
ΤΟΥ Κ^{ου}

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΘΕΩΡΕΙΟΝ (κατά θέσιν)	ΔΡ. 40.000
ΠΛΑΤΕΙΑ Α'	" 40.000
ΠΛΑΤΕΙΑ Β'	" 30.000
ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΝ	" 30.000
ΕΞΩΣΤΗΣ	" 25.000

ΤΙΜΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΡ. 10.000

HECTOR BERLIOZ

REQUIEM

ΜΕΓΑΛΗ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

- N° 1. *Requiem et Kyrie. Introitus*
N° 2. *Dies irae, Tuba mirum. Prosa*
N° 3. *Quid sum miser*
N° 4. *Rex tremendae*
N° 5. *Querens me*
N° 6. *Lacrymosa*

Διάλειμμα 15 λεπτῶν

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

- N° 7. *Offertorium*
N° 8. *Hostias*
N° 9. *Sanctus*
N° 10. *Agnus Dei*
-

HECTOR BERLIOZ

REQUIEM

(ΙΣΤΟΡΙΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ)

Ἡ ἱστορία τῆς συνθέσεως τοῦ «Ρέκβιεμ» τοῦ Μπερλιόζ εἶναι πολὺ περίπλοκη καὶ περιλαμβάνει ἀρκετὲς σελίδες τῶν «Ἀπομνημονευμάτων» του.

Ὁ Μπερλιόζ, ποὺ δὲν παρέλειπε νὰ ἐπισκέπτεται τακτικὰ τοὺς ἰσχυροὺς γιὰ νὰ πετύχη κάτι γιὰ τὸν ἑαυτό του, κατῴρθωσε στὰ 1837, νὰ πάρῃ ἀπ' τὸν τότε ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν Gasparin, τὴν παραγγελία μιᾶς «Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας» (Ρέκβιεμ) ποὺ θὰ ἐξετελεῖτο στὸ Μέγαρο τῶν Ἀπομάχων στὴν ἐτήσια ἐπιμνημόσυνο τελετὴ γιὰ τὰ θύματα τῆς στάσεως τοῦ 1830 καὶ τῆς ἀποπείρας τοῦ Fieschi. Ἡ σκέψη ὅτι πρόκειται ν' ἀναμετρηθῆ μὲ τὸν Μότσαρτ συχνὰ τὸν ἀποθαρρύνει. Ἀκούοντας τὸ *Tuba mirum* τοῦ τελευταίου σκέπτεται: «Γιὰτὶ μονάχα ἓνα τρομπόνι ὄταν καὶ τριακόσια δὲν θὰ ἦταν ἀρκετά;... Γιὰ τὴ τελευταία Κρῖσι γιατί νὰ μὴ ἐπιστρατεύσῃ τρεῖς χιλιάδες ἐκτελεστάς;» Ὡς τόσο ἐργάζεται πυρετωδῶς καὶ μέσα σὲ τρεῖς μῆνες (ἀπ' τὶς ἀρχὲς Ἀπριλίου ὡς τὰς 29 Ἰουνίου 1838) τὸ ἔργο εἶναι ἔτοιμο. Νέα ὁμως καταδρομὴ τῆς τύχης. Ἡ τελετὴ τῶν «Ἀπομάχων» ἀναθάλλεται. Ὁ Μπερλιόζ λυσσάει, βρίζει, φωνάζει, ὀσποπεύεται ὄλους καὶ τέλος παρηγοριέται. «Τὸ ἔργο ὑπάρχει, γράφει, εἶναι πάντα ἐδῶ καὶ θὰ βροῦμε τὴν εὐκαιρία νὰ τὸ ἐκτελέσουμε γρήγορα ἢ ἀργά...» Καὶ ἡ εὐκαιρία δὲν ἀργεῖ νὰ παρουσιασθῆ. Στὰς 13 Ὀκτωβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους (1838) ἡ Κωνσταντῖνη τοῦ Ἀλγερίου παραδίδεται τέλος στοὺς Γάλλους ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ἐφόδους, κατὰ τὰς ὁποίας φονεύθηκε καὶ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς στρατηγὸς Damrémont. Ὁ Μπερλιόζ, χάρις στὸν Ἀλέξ. Δουμᾶ, στενὸ φίλο τοῦ δουκὸς τῆς Ὁρλεάνης, κατορθώνει νὰ ἐκτελεσθῆ τὸ Ρέκβιέμ του, στὴν ὀρισθεῖσαν ἐπιμνημόσυνο τελετὴ ποὺ ἔγινε στὰς 5 Δεκεμβρίου 1838, στὸ ναὸ τοῦ μεγάρου τῶν Ἀπομάχων:

Ἡ Γενικὴ Δοκιμὴ τῆς παραμονῆς πῆρε διαστάσεις «πρώτης» θεάτρου· δὲν ἔλειψαν μάλιστα καὶ οἱ προκαταβολικὲς εἰρωνειές: «Ἡ νεκρώσιμη αὐτὴ Ἀκολουθία, γράφει ὁ «Φιγκαρώ», χτυποῦσε τὴ πύλη ὄλων τῶν ἐνδόξων τάφων. Τέλος ὁμως βρήκε τὴ διέξοδό της, τὸ νεκρὸ ἢ τοὺς νεκροὺς της καὶ ἀντίθετα σ' ἐκεῖνο ποὺ λένε: «ὁ νεκρὸς πιάνει τὸ ζωντανὸ» στὴ περίπτωσι αὐτὴ «ὁ ζωντανὸς πιάνει τὸ νεκρὸ καὶ δὲν τὸν ἀφίνει».

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ «Ρέκβιεμ» ἦταν μεγάλῃ ἀπ' τὴ πρώτη στιγμή· καὶ αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι ὁ συνθέτης ἀπομακρύνθηκε ἀπ' τὴ καθιερωμένη παράδοσι. Ὁ Μπερλιόζ σὰ γνήσιος ρομαντικὸς, μεγαλοποιεῖσε ὅλα μὲ τὴ φαντασία του· γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τὸ «Ρέκβιέμ» του ἔπρεπε νὰ εἶναι μιὰ γιγαντιαία σύνθεση, μιὰ τεράστια μουσικὴ εἰκόνα, ποὺ ἐκτελεῖται σὲ τεράστιο ναὸ. Δίπλα στὰ μικρὰ κατασκευτικὰ μέρη ἔπρεπε κυρίως νὰ κυριαρχῆ ἡ φρίκη καὶ ὁ τρόμος. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποκαλητῆ ἡ «Τελευταία μέρα τοῦ κόσμου» ἢ μιὰ «Ἀνάστασις», κατὰ τὴν ὁποία οἱ σάλπιγγες θὰ ξυπνοῦσαν τοὺς νεκροὺς, θὰ ἀῆκωναν τίς πέτρες ἀπ' τοὺς τάφους. Καθὼς λέει ὁ ἴδιος ὁ Μπερλιόζ, τὸ «Ρέκβιεμ» θάπρεπε νὰ

είναι μιά τεράστια συμφωνία, ανάμικτη με χορφιδίες... Στή φαντασία του τὸ ἀνθρώπινο γένος στενάζει, σὺν ἀισθάνεται νάρχεται ἡ μέρα τῆς θείας ὀργῆς... Καὶ ἔξαφνα ἀκούονται οἱ σάλπιγγες τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ νεκροὶ βγαίνουν ἀπ' τοὺς προαιώνιους τάφους τῶν, ἐνῶ στὸ Καθατήριο οἱ ψυχὲς ἐπικαλοῦνται τὸ Χριστὸ, αἰχμάλωτες μέσα στὸν αἵματηρὸ βόρβορο... Οἱ καθαρῶς «Δαντικές» αὐτὲς ὀπασίες ὀδηγοῦν τὸν Μπερλιόζ νὰ δημιουργήσῃ τὴ καταπληκτικὴ ἐκείνη εἰκόνα τοῦ δευτέρου μέρους (*Dies irae, Tuba mirum*), κατὰ τὴν ὁποία ἀντηχοῦσε ἀπ' τὴν Ἀνατολή, ἀπ' τὴ Δύση, τὸ Βορρηᾶ καὶ τὸ Νότο, οἱ τέσσαρες ὀρχήστρες τῶν χαλκίνων ὀργάνων, ποὺ παριστοῦν τὶς σάλπιγγες τῆς Τελευταίας Κρίσεως. Ὁκτὼ ζεύγη τυμπάνων, μαζί μὲ τοὺς ἤχους τοῦ μεγάλου τυμπάνου δίνουν τὴν ἐντύπωση τοῦ σεισμοῦ, τῶν κεραυνῶν, τῆς καταστροφῆς τοῦ Σύμπαντος... Οἱ εἰκόνας αὐτὲς τῆς φρίκης ἐναλλάσσονται συχνὰ στὸ ἔργο τοῦ Μπερλιόζ μὲ σελίδες γαλήνης καὶ ἡρεμίας.

Τὸ τόσο νέο, ὡς σύλληψις ἔργο τοῦ Μπερλιόζ, ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση στοὺς συγχρόνους του, ἀλλὰ καὶ σήμερα ἀκόμη βρίσκεται στὴ πρώτη γραμμὴ τῆς μουσικῆς δημιουργίας. Ὁ ἴδιος ὁ Μπερλιόζ ἔλεγε: «Ἄν ἐπρόκειτο νὰ κοῦνε δλα μου τὰ ἔργα, ἡ Νεκρώσιμη Ἀκολουθία μου θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ σωθῇ». Εἶναι πραγματικὰ θρησκευτικὸ ἔργο;... Ἐπιρέπεται ν' ἀμφισβάλουμε. Ὁ Μπερλιόζ χειρίζεται τὴ θρησκευτικὴ ὑπόθεσι σὺν δραματικῶς μουσουργίας καὶ πετυχαίνει, ἐνῶ περιέργως, δὲν ἔχει ποτὲ τοῦ ἐπιτυχία στὸ καθαρῶς μουσικὸ θέατρο. Ἴσως τὸ «Ρέκθιέμ» του νὰ μὴ εἶναι ἔργο χριστιανικῆς πίστεως, νὰ εἶναι παράδοξο, ὀρηκτικὸ, νὰ παρουσιάσῃ ἀγριεὲς στιγμὲς, ποτὲ δμως, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴ τέχνη τοῦ Γάλλου μουσουργοῦ, δὲν εἶναι ψυχρὸ, χωρὶς χρῶμα, χωρὶς ἐνδιαφέρον, ποτὲ δὲν κάνει τὴν ἐντύπωση τοῦ πρόστυχου. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ καὶ παραμένει ἔνα ἀπ' τὰ αἰώνια ἐκεῖνα μουσικὰ ἀριστουργήματα, ποὺ ὁ χρόνος δὲν μπορεῖ νὰ φθείρῃ.

Χαρακτηριστικὸ τοῦ «Ρέκθιέμ» τοῦ Μπερλιόζ εἶναι ὅτι δὲν ἔχει διόλου σόλα, γιατί καὶ ἕνα μικρὸ μέρος γιὰ τενόρο σόλο, ἐκτελεῖται ἐπίσης, σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόδειξι τοῦ Μπερλιόζ, ἀπὸ 12 τενόρους. Εἶναι συνεπῶς καθαρῶς χορικὸν ἔργο. Ὁ θρησκευτικὸς χαρακτήρ ποὺ ἐπιζητεῖ νὰ δώσῃ ὁ συνθέτης μὲ τὸ «Ρέκθιέμ» του, ἐνισχύεται ἀπὸ τὸ πλῆθος κανόνων, μιμήσεων καὶ τῆς φούγκας. Ἀναμνήσεις γρηγοριανοῦ μέλους δὲν εἶναι ἐπίσης ἀγνωστοὶ στὸ ἔργο καὶ ἰδιαίτερα στὸ *Dies irae* καὶ στὸ *Tuba mirum*, ὅπου οἱ σάλπιγγες τῆς εἰμαρμένης καλοῦνε τοὺς νεκροὺς στὴν ἀνάστασι, στὴ κρίσι. Σὲ κανένα ἄλλο μέρος δὲν παρουσιάζεται ἡ «Τελευταία Κρίσις» μὲ τὴν ἐπιβλητικότητα καὶ μεγαλοπρέπεια. Ὡς ἀντίθεσι στὸν «μουσικὸν αὐτὸ κατακλυσμὸ» ὑπάρχουσι πολλὰς ἡρεμες καὶ γαλήνιες σελίδες, ὅπως π. χ. τὸ *Quid sum miser* καὶ ἰδίως τὸ ὠραϊότατο σύνολο τοῦ *Sanctus*, ποὺ ὁ Kretzschmar κρίνει ὡς τὸ ποιητικώτερο, μουσικώτερο καὶ τελειώτερο τοῦ ὅλου ἔργου.

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Αἰωνίαν ἀνάπαυσιν δὸς αὐτοῖς,
Κύριε καὶ φῶς αἰώνιον φω-
τίση αὐτούς.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, Θεὲ ἐν Σιών
καὶ εὐχὰς ἀναπέμψω Σοι ἐν Ἱερου-
σαλήμ. Ἄκουσον τοῦ λόγου μου,
πᾶς θνητὸς πρὸς Σὲ πορεύεται.

Αἰωνίαν ἀνάπαυσιν δὸς αὐτοῖς,
Κύριε καὶ φῶς αἰώνιον φωτίση
αὐτούς.

Κύριε ἐλέησον, Χριστὲ ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον, Χριστὲ ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

Τῆς ὀργῆς ἐκείνη ἡ ἡμέρα
ἦν ζωὴν θά κάμη τέφραν
ὡς προεῖπεν ὁ Δαυὶδ.

Πόσος τρόμος θέλει γίνεαι
ὅταν ὁ Κριτὴς προσέλθῃ
ἀδοτήρᾳ πάντα τὰ κρίνη.

Σάλπιγγες δυνατὰ ἠχοῦσαι
εἰς τοὺς τάφους πάσης χώρας
θὰ καλοῦν πρὸ τοῦ Ὑψίστου.

Θάνατος σιγῇ καὶ φύσις,
ὅταν ἐγερθῇ τὸ πλάσμα
ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν Κριτὴν.

Τότε βίβλος θὰ προβάλλῃ
ἔπου πᾶν εἶναι γραμμένον
ἐξ οὗ ὁ κόσμος θὰ κριθῇ.

Ὁ Κριτὴς ὅταν καθίσῃ
θὰ φανῇ ὅ,τι λανθάνει
καὶ οὐδὲν κρυπτόν θὰ μείνῃ.

Requiem æternam dona eis,
Domine; et lux perpetua
luceat eis.

Te decet hymnus, Deus, in
Sion, et tibi reddetur votum in
Jerusalem; exaudi orationem
meam, ad te omnis caro veniet.

Requiem æternam dona eis,
Domine; et lux perpetua luceat
eis.

Kyrie eleison, Christe eleison,
Kyrie eleison, Christe eleison,
Kyrie eleison.

Dies iræ, dies illa
Solvat sæclum in favilla,
Teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus
Quando Judex est venturus,
Cuncta stricte discussurus!

Tuba mirum spargens sonum
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.

Mors stupebit et natura
Cum resurget creatura,
Judicanti responsura.

Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,
Unde mundus judicetur.

Judex ergo cum sedebit
Quindquid lacet apparebit,
Nil inultum remanebit.

Θάνατος σιγῇ καὶ φύσις,
 ὅσον ἐγεροθῆ τὸ πλάσμα
 ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν Κριτῆν.

Τότε βίβλος θὰ προβάλλῃ
 ὅσον πᾶν εἶναι γραμμένον
 ἔξ οὗ οὗ κόσμος θὰ κριθῆ.

Ἐνθυμοῦ Ἰησοῦ Χριστέ μου
 ὅτι χάριν μου κατέβης
 καὶ λοιπὸν μὴ μ' ἀφανίσῃς.

Γονατίζω καὶ ἱκετεύω
 σύντριμμα καρδίας ἔχω
 σὺ δδήγεις μου τὸ τέλος.

Δέσποτα ἀπείρου κράτους
 καλοῦς σῶζων δωρεάν,
 σῶσόν με, πηγὴ ἀγάπης.

Ἐνθυμοῦ Ἰησοῦ Χριστέ μου
 ὅτι χάριν μου κατέβης
 καὶ λοιπὸν μὴ μ' ἀφανίσῃς.

Ὅταν δικασθοῦν οἱ πταίσται
 καὶ ριφθοῦν εἰς μαύρην φλόγα
 κάλει με μετὰ δικαίων.

Λύτρωσέ με ἀπὸ στόματος λέοντος,
 Λύτρωσέ με μὴ πέσω εἰς σκότος,
 ἵνα μὴ καταπίῃ με ὁ Τάρταρος.
 Ὁ καλοῦς σῶζων δωρεάν,
 Σῶσόν με, πηγὴ ἀγάπης.

Δέσποτα ἀπείρου κράτους
 καλοῦς σῶζων δωρεάν,
 σῶσόν με, πηγὴ ἀγάπης.

Χάριν μου ἔταπεινώθης
 ἔπαθες καὶ ἔσταυρώθης
 τόσοι κόποι σου εἰς μάτην.

Mors stupebit et natura
 Cum resurget creat...
 Judicanti responsura.

Quind sum miser tunc dicturus,
 Quem patronum rogaturus,
 Cum vix justus sit securus?

Recordare Jesu pie,
 Quod sum causa tuæ viæ,
 Ne me perdas illa die.

Oro supplex et acclinis,
 Cor contritum quasi cinis,
 Gere curam mei finis.

Rex tremendæ majestatis,
 Qui salvandos salvas gratis,
 Salva me, fons pietatis.

Recordare Jesu pie
 Quod sum causa tuæ viæ,
 Ne me perdas illa die.

Confutatis maledictis,
 Flammis acribus addictis,
 Voca me et de profundo lacu.

Libera me de ore leonis,
 Libera me ne cadam in obscurum
 Ne absorbeat me Tartarus.
 Qui salvandos salvas gratis,
 Salva me, fons pietatis.

Rex tremendæ majestatis,
 Qui salvandos salvas gratis,
 Salva me, fons pietatis.

Quaerens me, sedisti lassus,
 Redemisti crucem passus:
 Tantus labor non sit cassus.

Δίκαιε Κριτὸ βασιάνων
δώρησαι τὴν ἄρεσίν μου
πρὸ τῆς τελικῆς ἡμέρας.

Ὡς ἁμαρτωλὸς στενάξω
φλέγεται τὸ πρόσωπόν μου
τὸν ἰκέτην σου συγχώρει.

Τὴν Μαριάν ὁ λυτρώσας
τὸν ληστὴν ὁ εἰσακούσας
κ' εἰς ἐμὲ ἔδωκας ἐλπίδα.

Αἱ εὐχαὶ μου δὲν εἶν' ἄξιαι
ὅμως ἴσως σὺ γίνου
εἰς τὴν φλόγα ἧς μὴ καῶ.

Τάξον με μετὰ προβάτων
χώρισέ με τῶν ἐρίφων
θές με Σοῦ ἐκ δεξιῶν.

Θρήνων ἡμέρα ἐκείνη
ὅταν ἐκ τοῦ τάφου ἀναστῇ
νὰ κριθῇ ὁ ἁμαρτωλός·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ μου
δὸς αὐτοῖς ἀνάπαυσιν αἰωνίαν.

Διάλειμμα 15 λεπτῶν

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Βασιλεῦ
τῆς δόξης, λύτρωσε τὰς ψυχὰς
πάντων τῶν ἁμαρτωλῶν ἀπὸ τῶν
ποινῶν τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ βαθέος
λάκκου· λύτρωσε αὐτοὺς καὶ ὁ Ἄρ-
χάγγελός Σου Μιχαὴλ ὀδηγήσῃ αὐ-
τοὺς εἰς φῶς ἅγιον, ὑπεσχημένον
εἰς Ἀβραάμ καὶ τὴν γενεὰν αὐτοῦ.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ. Ἀμήν.

Προσφοράς καὶ εὐχὰς αἰνῶν
προσφερόμεν Σοι, Κύριε· δεξου αὐ-

Juste Judex ultionis,
Donum fac remissionis
Ante diem rationis

Ingemisca tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicanti parce Deus.

Qui Mariam absolvisti,
Et latronem exaudisti
Mihi quoque spem dedisti.

Preces meae non sunt dignae,
Sed tu bonus fac benigne,
Ne perenni cremer igne.

Inter oves locum praesta,
Et ab haedis me sequestra,
Statuens in parte dextra.

Lacrymosa dies illa,
Qua resurget ex favilla
Judicandus homo reus.

Pie Jesu Domine,
Dona eis requiem aeternam.

Διάλειμμα 15 λεπτῶν

Domine Jesu Christe, Rex
gloriae, libera animas om-
nium fidelium defunctorum de
pœnis inferni et de profundo
lacu libera eas, sanctus Michael
signifer repræsentate eas in lucem
sanctam. Quam olim Abraham
promisisti. Domini Jesu Christe
Amen.

Hostias et preces tibi, Domini,
laudis offerimus; suscipe pro

τάς ἑτέρω τῶν ψυχῶν, ὧν τὸ μνημό-
συνον τελούμεν.

animabus illis, quarum hodie
memoriam facimus.

Αγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σα-
βαώθ
Πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς
δόξης σου

Sanctus, sanctus, sanctus, Do-
[mine Deus Sabaoth,
Pleni sunt caeli et terra gloria
[tua,

Ἦσαννά ἐν τοῖς Ὑψίστοις.

Hosana in excelsis.

Αμὲν Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρ-
τίας τοῦ κόσμου, δώρησαι αὐ-
τοῖς ἀνάπαυσιν αἰώνιαν.

Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi, dona eis requiem
sempiternam.

Ἄμὲν Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρ-
τίας τοῦ κόσμου, δώρησαι αὐτοῖς
ἀνάπαυσιν αἰώνιαν.

Agnus Dei, qui tollis peccata
mundi, dona eis requiem sem-
[piternam.

Σοὶ πρέπει ἕμνος Θεὲ ἐν Σιών
καὶ εὐχὰς ἀναπέμψω Σοὶ ἐν
Ἱερουσαλήμ. Ἄκουσον τοῦ λόγου
μου, πᾶς θνητὸς πρὸς σὲ πορεύεται.
Αἰώνιαν ἀνάπαυσιν δὸς αὐτοῖς Κε-
ριε, καὶ φῶς αἰώνιον φωτίσῃ αὐ-
τούς· μετὰ τῶν ἁγίων σου εἰς τὸν
αἰῶνα. Ἀμήν.

Te decet hymnus, Deus in
Sion, et tibi reddetur votum
in Jerusalem; Exaudi orationem
meam, ad te omnis caro veniet.

Requiem aeternam dona de-
functis Domine, et lux perpetua
luceat eis, cum sanctis tuis, in
aeternum, Domine quia pius es
Amen.

Ἰωάννης

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1921

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΡΑΤΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

ΔΩΡΗΤΑΙ

- † ΔΗΜ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΛΕΞΗ
† ΕΛΕΝΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΛΕΞ. ΤΟΥΡΝΑΪΣΣΕΝ
ΜΑΝ. ΑΝΤ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ
ΖΩΗ Π. ΚΑΜΠΑ
ΠΑΥΛΟΣ ΑΛ. ΚΑΛΛΙΓΑΣ
† ΑΛΕΞ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ
ΝΙΝΑ Δ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ
ΠΑΝ. ΛΑΓΟΜΙΤΖΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1921

Ἡ Χορωδία Ἀθηνῶν εἶναι Σωματεῖον κοινωφελές, ἡ δὲ Διεύθυνσις καὶ ἅπαντα τὰ Μέλη αὐτῆς, μετέχουσι εὐγενῶς προσφερόμενοι.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΜΕΛΗ

ΥΨΙΦΩΝΟΙ

Δις Ἀγγελίστου Ζωή	Κα Θεοφρανοπούλου Βοῦλα
» Ἀθανασιάδου Ἀρετῆ	Κα Καρποδίνη Ἐφη
» Ἀμπάρτζιλογλου Δέσποινα	» Κωνσταντινίδου Ἐλένη
» Ἀρτέμη Ὀδο.	Δις Λαμπρινίδου Εἰρήνη
» Ἀσπρέα Φιφῆ	» Μαλικούτη Ἐλλη
Κα Βεκαρέλη Μαρία	» Μανουσιῶκη Κικὴ
Δις Γιαννακοπούλου Ἀγ.	Κα Μαράτου Ὑπατία
» Γρηγοροπούλου Νίτσα	Δις Παπᾶ Ἀλεξ.
Κα Δρόσου Ἀναστ.	» Σεραδάκη Θηρεσία
» Ζαχαρία Λέλα	» Σμύρου Θεόνη
Δις Ζέρβα Καίτη	Κα Στασινοπούλου Καίτη
Δις Τριανταφυλλίδου Σοφία	

ΜΕΣΟΦΩΝΟΙ

Δις Ἀποστόλου Φανῆ	Κα Κουτσοβίτη Ρέφαν
» Ἀποστόλου Καίτη	Δις Λαζάρου Μάρθα
» Ἀργυροῦ Καίτη	» Λούβη Ἰωάννα
Κα Βατσέγκο Σοφία	» Μανιουδάκη Ἐλσα
Δις Βαφειάδου Χρυσούλα	» Μαστρογιάννη Ἐμμι
» Βελμάχου Ἐλένη	» Ματορίκου Ἀσπασία
Κα Βρονῆνη Μαργαρίτα	Κα Οἰκονομίδου Καίτη
Δις Γκιλάκη Εὐθυμία	» Παπασπυροπούλου Μπετίνα
Δις Καλογριδου Μαρία	Δις Παύλου Μαρία
» Καμαρινοῦ Τασία	Κα Περιστέρη Ἰωάννα
» Καπετανάκη Λίνα	Δις Ρετζεποπούλου Ἀντιγόνη
Κα Καρδαμάκη Γετροῦδη	Κα Σισμπάνη Μαρία
Δις Κοντονικολάου Σοφία	Δις Σχαντζουράκη Καλλ.
» Κοτόρου Μαρία	Δις Χριστοπούλου Αἰῶρα
» Κουσουρέλη Καίτη	Κα Χατζηνικολάου Ραλλοῦ
Δις Χριστοφῆ Μαρία	

Παράκλητος 12
Σάββατον 12 & 11.

25

Ο ΞΥΦΩΝΟΙ

Οί κ. κ.

*Αθανασίου Φώτιος
Βουγιούκας *Ηλίας
Βρυζώλος Παναγ.
Καμαρινός Φάνης
Κανακάκης Τίτος
Καράλης Παναγιώτης
Καρινώτης *Αγγελος
Κοτοπούλης *Ανδρέας
Κυριακός Θεμιστοκλής
Κωτσάπουλος Δημήτριος
Λασηθιωτάκης *Εμμανουήλ
Μέλης Νικόλαος

Μετβακίτης Χρήστος
Μπελούσης *Αντώνιος
Νίκλας Γεώργιος
Ξινίδης *Εμμανουήλ
Παπαδριανός Σωτήριος
Παπαοικονόμου Γεώργιος
Παπαχαλαμπίδης *Οδ.
Περιστέρης Σπυρίδων
Ραφτάκης *Επιφ.
Σκαραφίγκας Θεόδ.
Χατζηθεοδώρου Φίλιππος
Χατζηθεοδώρου Νικ.

ΒΑΘΥΦΩΝΟΙ

Οί κ. κ.

*Αλεξίου *Αλέξ.
*Αλιφίρης Θεοδ.
*Ελευθεράτος Μιχ.
Εύστρατίου Δημήτριος
Ζαμπής Μιχαήλ
Ζέβας Σωτ.
Θρόνος Γεώφ.
Θεοδώρακης Μίκης
Καρποδίνης Βασίλειος
Κομποθέρας Γεώργιος
Λαγομιτζής Παναγιώτης
Λασηθιωτάκης Τάσος
Λυμπεράκης Εὐάγγελος

Λυμπερόπουλος Χρήστος
Μαρκομιχελάκης Νικόλαος
Μιχόπουλος Τάσης
Μπενάκης *Ιωσ.
Παλλάντιος Μεν.
Παπαδόπουλος Χαρ.
Παπαχαλαμπίδης Θεμ.
Σγαρίγιαννης Δημήτριος
Σπετσιάλης Σωτ.
Τερζής *Ελευθέριος
Τζενεράλης *Αθανάσιος
Χλημίντζας Σωτήριος
Χρονόπουλος *Αντώνιος

Χρονόπουλος *Ιωάν.